

R.K. Parochie H. Bartholomeus
 Voorstraat 111 – 2685 EK Poeldijk
www.rkwestland.nl/poeldijk
bartholomeus@rkwestland.nl
 +31(0)174 245058
 IBAN NL91 RABO 0142206334

nieuwsbrief

**Jaargang 9,
 nummer 2
 juli 2019**

In dit nummer:

Uitslag enquête nieuwsbrief Terugblik op Pasen en Pinksteren	1
Misa Criolla Optreden Sint Genesius in onze kerk	2
Investing in meervoudig gebruik uitgesteld Bartholomeusfietstocht	3
Open monumentendag	4
Open monumentendag Eerste RKJ Jongerendag Westland	5
Broeder Lipman deel 13	6
Uitslag enquête nieuwsbrief Eerste communieviering	7

Nieuws van de vicevoorzitter

In maart is er een enquête gehouden onder de lezers van de nieuwsbrief. Ik ben blij verrast dat bijna iedereen het een prima medium vindt. Er wordt telkens weer veel energie in gestoken. Een compliment aan Marja Altena is hier zeker op zijn plaats.

Terugblik op Pasen en Pinksteren

We kunnen als parochiebestuur weer vol trots terugkijken om de vele mooie vieringen die we hebben mogen beleven. Allereerst was dat 'De Passion' door het popkoor Fine Tuning. Twee avonden hadden we een volle kerk met een geweldige uitvoering van 'De Passion'. Een compliment voor alle spelers en zangers. Jongeren, het was weer fantastisch! Uiteraard ook een groot compliment voor Richard Zwinkels en Laurens Bol, die voor de geweldige licht- en geluidvoorzieningen gezorgd hebben. Heel hartelijk dank hiervoor! Jammer dat er aangegeven is, dat deze vijfde uitvoering ook daadwerkelijk de laatste zal zijn. Er is inmiddels een evaluatie geweest met het bestuur en Finetuning, waarin de hoop is uitgesproken dat het koor in de toekomst weer een optreden verzorgt. Op paaszaterdag was er een kinderviering. De werkgroep had er weer veel energie en tijd ingestoken om er een mooie viering van te maken. Op zondagmorgen was er veel belangstelling voor de Krönungsmesse met de vertrouwde begeleiding van het Delphi Consort. Het was weer fantastisch! Degenen, die aan deze vieringen hebben bijgedragen, heel hartelijk dank!

Misa Criolla

Ook met Pinksteren heeft Deo Sacrum samen met de Argentijnse groep, 'Ensemble la Sur', een geweldige viering muzikaal verzorgd. Maar liefst 50 koorleden hebben hieraan deelgenomen. Het was een geslaagd experiment. Meer dan 450 mensen waren aanwezig en hebben van de prachtige viering met zang en muziek genoten.

Na afloop was er nog een optreden achterin de kerk. De mensen bleven van het optreden genieten tot de laatste tonen werden gespeeld. Bedankt Deo Sacrum voor dit initiatief!

Foto's Jolanda Kemperman

Optreden Sint Genesius in onze kerk

Ook dit jaar heeft Genesius weer een beroep op ons bestuur gedaan om in ons kerkgebouw op te treden. Het heeft daar graag gehoor aan gegeven. Op vrijdag 24 en zaterdag 25 mei werd 'De bende van vier maal zeventig' opgevoerd. Enkele krasse ouderen vroegen zich af of ze wél of niet een bank moeten overvallen om nog enigszins te kunnen genieten van het leven. Dit was natuurlijk genoeg stof voor een heerlijk blijspel. De toeschouwers werden kostelijk vermaakt. Compliment voor de spelers, toneelbouwer WestCoast, Richard Zwinkels en Laurens Bol, die dit allemaal weer mogelijk gemaakt hebben. En natuurlijk ook dank aan onze koster Ted Barendse, die steeds alles op tijd klaar wist te zetten. Na het optreden heeft hij er ook zorg voor gedragen, dat er de volgende dag weer een viering gehouden kon worden.

Investingering in meervoudig gebruik uitgesteld

Zoals u in Poeldijk Nieuws van 19 juni heeft kunnen lezen zijn de investeringen om het liturgisch centrum te verkleinen en meervoudig gebruik van ons kerkgebouw mogelijk te maken door de bisschop nog niet goedgekeurd. Dit betreuren we, mede omdat tegelijkertijd ook de investeringen in achterstallig onderhoud daarmee vertraagd zijn. Daarnaast vraagt de bisschop van onze federatie een duidelijke visie naar de toekomst. Dat is een goede zaak, maar jammer is dat de visie van ons parochiebestuur daarmee vertraging op loopt. We gaan samen met de federatie hard aan het werk om deze visie verder in te vullen.

Laten we hopen dat de gemeente met een goed centrumplan voor Poeldijk gaat komen, waarbij ons kerkgebouw als onderdeel van de accommodatie in het centrum voor iedere bewoner van Poeldijk en omgeving wordt betrokken. Dan gaat het kerkgebouw een duurzame toekomst tegemoet.

Koos Verbeek, vicevoorzitter

Bartholomeusfietstocht

Met ons patroonsfeest op **zondag 25 augustus** gaan we weer fietsen. Het fietscomité is al druk doende om de mooiste fietswegen te vinden. Het belooft ook dit jaar weer een mooie fietstocht te worden van ruim 30 km. We blijven in het Westland en waarschijnlijk zult u tijdens de hele route onze Bartholomeustoren overal blijven zien. Op een enkel punt kan er een hoge boom of een flat het uitzicht belemmeren, maar dat mag de pret niet drukken. We starten vanaf het kerkplein tussen half één en half twee. We eindigen, zoals altijd bij de scouting, waar u nog iets kunt drinken en napraten over de fietstocht. De kosten zijn een paar euro. U fietst toch ook mee?

Het fietscomité

Foto's Marja Altena

Zaterdag 14 en zondag 15 september

Het wordt weer een feest van herkenning, ontmoeting en herinnering.

Wij verbinden het verleden met het heden en het wordt gedragen door de Poeldijkse variant op het landelijk thema:

“Poeldijks plezier door de jaren heen”

Wij laten u dit zien aan de hand van 3 periodes over de afgelopen 100 jaar nl: rond 1920, 1950 en het heden. Wat waren in die periodes de momenten van plezier en vermaak en dan zowel voor de kinderen als ook voor de volwassenen? Maar vooral laten wij zien hoe dat allemaal is veranderd of misschien ook wel niet! Dat horen wij ongetwijfeld, zoals elk jaar, wel van u als u door de kerk loopt en enthousiast commentaar geeft op al het moois en verrassends dat u ziet.

Het voorlopig programma voor dit jaar is als volgt:

Programma zaterdag (10.00 – 17.00 uur)

Een muzikale opening wordt om 10.00 uur verzorgd door het klarinet kwartet van Pius X en Phoenix. Tijdens de opening, onder voorbehoud, een optreden van de toneelvereniging St. Genesius die in een paar sketches deze 3 periodes tot leven brengt. Een foto-expositie, die deze periodes laat zien. Tevens een aantal films en verder heel veel materiaal zoals: oude brommers en fietsen, speelgoed, kleding etc.

Zaterdagmiddag is er op het kerkplein een optreden van de

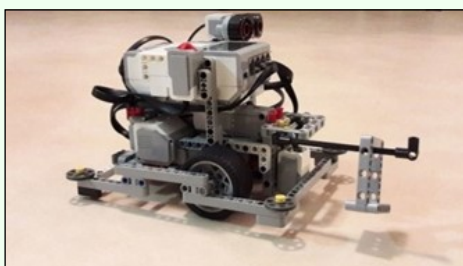
slagwerkgroep van Pius X. De scouting voert het gehele weekend vele

en gevarieerde activiteiten uit en hier kunt u zowel binnen als buiten de kerk van genieten.

Het Westlands schaatsmuseum komt met een expositie die de ontwikkeling toont van deze sport door de jaren heen. Zelfs de echte Vlaardingse moppen zullen hierbij niet ontbreken. Lekker voor bij de koffie!

Ook is er een rondvaart naar de Historische Druivenkwekerij Sonnehoeck

Voor de jeugd is er een expositie over de LEGO league. Hierbij wordt uitleg gegeven door de makers, dus zorg dat je erbij bent.

LEGO@League ontwerp door Sakristiano - Eigen werk, CC BY-SA 4.0,

Open Monumentendag

Programma zondag (12.00 – 17.00 uur)

Ook op zondag is er de foto-expositie, die de 3 periodes laat zien. Tevens worden een aantal films vertoond en verder is er heel veel materiaal te bezichtigen.

Voor de jeugd is er de expositie over de LEGO league.

De expositie van het Westlands schaatsmuseum

De scouting is weer actief met vele en gevarieerde activiteiten.

Speciaal voor de zondag: beklimming van de kerktoeren, maar nu via de nieuwe veilige trap!! En met uitleg onderweg.

Er zijn muziekoptredens door het koor FOcalicious en de rockband The Dorst.

Open Monumenten Klassendag op vrijdag 13 september

Drie Poeldijkse scholen doen mee. Totaal 100 scholieren van groep 7/8 van WSKO

Verburch-hof, WSKO De Nieuwe Weg en de Openbare Daltonschool Poeldijk.

Er wordt een bezoek gebracht aan het Westlands Museum en aan Tomatoworld in Honselersdijk. Voor beide locaties is voor alle scholieren een programma samengesteld.

Eerste RKJ jongerendag Westland

Op de zomerse zondagmiddag 23 juni kwamen 22 jongeren tussen de 12 en 30 jaar bij elkaar om op een ongedwongen en gezellige manier kennis te maken met elkaar én wat verdieping te geven aan hun geloof. Zo werd er driftig gevlogd na de workshop van Eric van den Berg, het Geloof in films nader bekeken met pastor Eli Stok uit Delft, en gekeken hoe de werken van barmhartigheid toegepast kunnen worden o.a. door het maken van diaconale boxen voor de vreemdelingenbewaring op Zestienhoven door Ted van de Knaap, Harry Stijger van M25 Westland en diaken Jean Paul Niati. Er kan schriftelijk contact worden opgenomen met hem, om meer te weten te komen over eventueel vrijwilligerswerk voor deze groep of een gepland bezoek aan het centrum. Adresgegevens kunnen worden verkregen via diaken Burgering, die de contactgegevens heeft.

Vóór de goed bezochte eucharistieviering werden in een vierde workshop voorbeden gemaakt o.l.v. pastor Straathof. Naast al deze onderwerpen, die enthousiast werden opgepakt door de workshopgevers en -deelnemers, waren er lekkere milkshakes en andere knabbels en verschillende drankjes.

Als afsluiting kon genoten worden van de BBQ en karaoke in de kerktuin van Honselersdijk. De voorbereiding was onder andere in handen van diaken Walther Burgering en Margrit Stijger van de Rock Solid groep in het Westland, en m.m.v. Corbulo, M-25 en andere vrijwilligers. Voor de BBQ werd een vrijwillige bijdrage gevraagd. Al met al vonden de jonge deelnemers en de organisatie het een geslaagde middag en avond en is dit initiatief zeker voor herhaling vatbaar. U zult er dus in de toekomst zeker meer van horen.

Bron: Website federatie tussen Duin en Tuin

Verhaal uit de Japanse kampen

BROEDER LIPMAN

In dit deel leest u het vervolg over broeder Lipman uit de Sursum Corda van 1947. Hij beschrijft hierin zijn persoonlijke ervaringen over zijn verblijf als missionaris bij en in "Jappenkampen" in Nederlands Indië. Deze broeder kwam van de Gantel en hij schreef de 13 artikelen tussen 3 mei 1947 en 18 oktober 1947 voor de Dekenale krant "Sursum Corda" voor het Dekenaat Poeldijk. Dit verscheen wekelijks met daarin diverse artikelen, ook bijvoorbeeld de kerkberichten van het Dekenaat Poeldijk. Hij werkte in Nederlands-Indië in de Molukken op de Tinimbar eilanden dicht bij Australië. Dit missiegebied was verdeeld over 50 eilanden, een gebied 20 maal groter dan Nederland.

Tot overmaat van ramp kregen we nog een overstroming, want we zaten daar in een dal en toen de regentijd kwam, kwam er zoveel water van de bergen, dat we op een goede nacht overstroming kregen. Ons kamp stond wel een meter onder water. Wat was het toen een herrie, hele stukken loods spoelden weg en wat ge nog had, bijv. plankjes voor je voeten enz., eveneens. Zelfs varkens van de Jap waren weggespoeld. Na een paar dagen was het water weer wat gezakt en moesten die loodsden weer wat gemaakt worden. Ook moesten de varkens gezocht worden, die weg waren enz. Nu die dode varkens stonken reeds, dus de Jap belofte de niet meer. Nu hadden we niets dan modderwater, gaf niets, dat maar drinken en de rijst in koken, de rijst zag er helemaal zwart uit van de modder. Enfin we waren met alles tevreden, het hielp toch niets of ge er al over liep te brommen. We hadden wat geld gekregen door het Rode Kruis van den Paus en daar zouden we wat vis voor krijgen. Het zou feest worden die dag, we moesten de Jap geld geven en toen werd er een klein mandje vis gekocht. Dat mandje vis werd bij de draad neergezet in de hete zon en we mochten zien hoe die vis stond te bederven. Des avonds toen ze bedorven was, kregen we de vis. We hebben ze toch maar opgegeten, al was er een aardig luchtje aan, velen zijn er echt beroerd van geweest. De Jappen kregen elke dag vlees en dat mochten we dan zien liggen. Als wij om de poten, darmen en afval vroegen kregen we niets en alles moest begraven worden. Steeds meer vliegtuigen kwamen er van uit Australië en de Jappen waren niet meer te genaken. Verschillende dagen kwamen er, dat we helemaal geen eten meer kregen. Nu we dachten: Het gaat de Jap slecht en er zal toch wel eens uitkomst komen. Toen kwam er een hoge Jap en die kwam ons vertellen, dat we weg moesten daar. We gingen heel ver weg, maar waar

naar toe dat zei hij niet. Dus de andere morgen om drie uur moesten we weg en klaar zijn. Nu, we waren gauw ingepakt. Ik had nog een klein broekje en een stuk deken, dat was mijn hele bezit. Er kwamen wel vijftig vrachtauto's allemaal met schutten er rondom heen, we mochten niet zien waar we heen gingen. Later bleek, dat we door de stellingen van de Jap moesten, want zaten we eerst voor hun stellingen, nu het zo beroerd ging, wilden ze ons achter hun stellingen hebben, als krijgsgenegen. Die karren werden vol gepropt met broodmagere mensen en we gingen rijden. Dat ging de gehele dag maar door. Onderweg werd de auto in de hete zon gezet en gingen de Jappen eten, wij mochten er naar kijken. We kregen nog geen druppel water, mochten ook niet van die kar af en dan met zoveel mensen, die allen geradbraakt zijn. Want de soldaten stonden bij ons met geladen geweer en degene die met zijn hoofd een beetje te hoog naar boven kwam, kreeg er een klap met het geweer op. Zo werden we de gehele dag maar gemarteld. Toen de Jappen klaar waren met eten ging het weer verder, steeds maar hoger de berg op.

Zo reden we tot 's avonds acht uur; we waren toen op een hoogte van veertien honderd meter gekomen. Het was er koud en mistig.

Er stonden daar weer Jappen klaar met knuppels en we kregen er dadelijk alweer van langs. Dat was onze hartelijke ontvangst. Nu moesten we nog vier uur lopen langs bospaadjes in het donkere naar ons nieuw kamp. Steeds maar werden we opgejaagd door de Jappen. Mensen die niet meer konden lopen moesten gedragen worden. Wat was ik blijde, dat onze twee oudjes dat niet meer behoeften mee te maken. Het was al ver in de nacht en we vielen zo maar neer, we konden niet meer. Ze moesten dan maar doen wat ze wilden met ons. We kregen ieder een slaapplek aangewezen, een vijftig c.M. breedte. We lagen stijf tegen elkander aan. Maar we waren te beroerd om daar lang over te piekeren. De Jappen brulden maar door en we vielen in slaap. De nacht was kort en om half zes moesten we er uit en was het appel en moest er oefeningen gehouden worden. Al de grimassen die de Jap maakten moesten we na doen en als je het niet goed deed, kreeg je straf oefeningen, die soms wel uren duurden. Als je er bij neerviel, werd je weg gedragen, of ook gebeurde het, dat je een emmer water over je heen kreeg en dan, als je weer bij kwam, begon het spul weer opnieuw. Ook de mensen die afgeranseld werden, kregen, wanneer ze bewusteloos waren, water over zich heen. Die mensen werden dan touwen onder hun armen gebonden en zo aan een tak van een boom opgehangen en zo werden ze dan afgeranseld. Er werd van alles uitgevonden

om de mensen maar te martelen, te veel om hier allemaal te beschrijven.

In het nieuwe kamp kregen we nog juist eten genoeg om te blijven leven. Verschillenden gingen alweer gauw hemelen. We kregen wat vuile rijst met veel bolster er nog omheen, maar ook hebben we dagen gehad dat we niets kregen. Het moet toen de Jappen wel slecht gegaan zijn.

We wisten van niets, zo nu en dan gapten we een Japans krantje, maar dan wist je nog niet veel. Er was er een bij ons die Japans kende, dus die kon het dan lezen. De mensen die rondom ons kamp woonden, moesten allen weg, we mochten niet geen sterveling contact hebben. Elke dag moesten er nu tunnels gegraven worden in die bergen, wat ook een zwaar werk was. De meeste mensen waren uitgeput en met de dag werd het nog erger.

Na de bevrijding vernamen we, dat die tunnels bestemd waren voor ons zelf, want 31 Augustus hadden al de Europeanen van Celebes vermoord moeten worden. Gelukkig is de atombom onze redding nog geweest.

Het was 15 Augustus dat we allen moesten aantreden. Daar stond onze commandant te huilen en hij wist geen woorden te vinden om ons aan te spreken. Na 'n tijdje kon hij zich vermannen, hij begon met een speech, waar we niets van verstonden. Maar het kwam hier op neer, dat er iets verschrikkelijks gebeurd was in Japan zelf. Hij zei: als hier zo'n bom valt zijn we allen dood.

Daar boven ons kamp kwamen ook geregeld nog vliegtuigen, maar bommen hebben ze daar niet gooid. Ze konden ook haast niets zien, omdat ze altijd in de wolken zaten. We hebben daar heel wat koude geleden, want kleren hadden we niet meer.

Het was feest die dag en er behoefde niet gewerkt te worden en kregen 50 gram rijst meer. Zou het dan toch nok kunnen gebeuren? Zouden we nog een kansje hebben? We hoopten, maar dorsten niets te zeggen.

He was na een tijdje weer appèl en weer had de commandant veel te vertellen. We konden de vent maar niet verstaan, maar 't kwam hier op neer, dat we de andere dag een klein koetje zouden krijgen, en twee ons rijst en het was weer geen werken. De Jappen keken niet meer naar ons om en ze zaten met alinge gezichten bij elkander. We dachten we gaan de goede kant op.

Van soldaten vernamen we die zelfde dag, dat de oorlog afgelopen was. Nu, U kunt zich geen denkbeeld vormen, hoe gelukkig we ons gevoelden. We waren er allemaal slecht aan toe, maar nu was er nog een kansje. We hadden weer moed en dankten O.L.H. alvast maar voor zijn hulp.

Pater Adrianus Lipman,
bron: Sursum Corda

Uitslag enquête nieuwsbrief

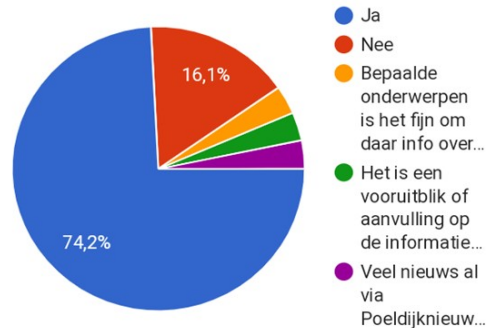
Leest u de nieuwsbrief?

31 antwoorden

Zou u het erg vinden als de nieuwsbrief zou stoppen?

31 antwoorden

Beste lezers,

Kortgeleden heb ik een enquête gehouden onder de lezers van onze nieuwsbrief. Inmiddels wordt de Bartholomeus nieuwsbrief al 9 jaar uitgegeven en het was voor mij van belang om te weten of de brief een meerwaarde heeft binnen de parochie. De uitslag geeft aan dat een ruime meerderheid van de deelnemers de nieuwsbrief leest en het een aanvulling vindt op de artikelen in PoeldijkNieuws. Ook werden er suggesties gegeven, zoals het idee om een vrijwilliger het woord te geven. Bij deze nodig ik Lucia Bekkers uit om het eerste stukje te schrijven voor de rubriek 'De Bartholomeuspen'. Tot slot bedank ik iedereen, die aan de enquête meegewerkt heeft. Voor mij is het duidelijk dat we de nieuwsbrief gaan voortzetten.

Marja Altena

Eerste communieviering

Op 19 mei deden maar liefst 18 kinderen hun eerste heilige communie in onze kerk. Met de werkgroep, Els Geelen en meester Richard had de groep de voorbereidingen gedaan en de kinderen keken erg naar deze dag uit. Pastor Max Kwee en Els Geelen gingen samen voor in de feestelijke viering en het kinderkoor van Deo Sacrum zorgde voor de muzikale omlijsting. Graag zien we de kinderen weer terug om bij ons de eucharistie te vieren.

Foto's Jolanda Kemperman